

«Тихенько річка котить хвилі чисті...»

Іван Франко

Тихенько річка котить хвилі чисті,
Так тихо, що в ній чуєш, як тріпочесь
Сверщок, що впутавсь у зів'ялім листі,
Що і самому розплистись в ній хочесь.

Тихенько зорі моргають іскристі...
Зірниці промінь, мов дитя, хлюпочесь
В хрустальних водах; голії, безлисті
Нависли лози, їм заснути хочесь.

На дні перловім щука спить спокійно,
Ліниво зіви шевелить кроваві,
І рак з нори виповзує повільно.

І в серці людським зорі золотаві
Мигтять, та щука люта дрімає,
І задрість острі щипці виставляє.

1881